

Farstøðin fær av at vita

Nú nýggja farstøðin á flogvøllinum í Vágum hevur verið opin í trýggjar vikur, hava nógv gjørt sær eina meining um hana – og skulu vit trúgva teimum, ið lata frætta frá sær á Facebook, er ilt at finna nakran nøgdan

Hilmar Jan Hansen

Serliga ilskast mong inná, at hóast tað í Føroyum er siður, at fólk fylgja sínum avstað og eisini koma á flogvøllin eftir teimum, er hædd slett ikki tikin fyri hesum í fyrireikingini av floghavnini. Í kafeteria, ið var høvuðsrúmið í gomlu farstøðini, er í nýggju farstøðini sera lítið pláss, og har eru nøkur fá borð og einir 25-30 stólar.

– Tað ber ikki til at gloyma øll tey, sum bara koma eftir fólki ella við fólki, tí tey leggja eisini pengar eftir seg á flogvøllinum. Nú ræður tað bara um at fáa øll inn í tollfría handilin, hóast vit

heldur vilja sleppa at njóta ein kaffimunn saman við teimum, ið eru við okkum, heldur enn at fara inn at keypa tollfrítt. Og har inni fer forrestin heldur ikki so øgiligt pláss at seta seg niður, sigur ein, ið júst hevur ferðast um flogvøllin.

– Vit føroyingar keypa heldur ikki tað stóra av tollfríum við okkum, tá vit fara av landinum, so hatta fer ikki at rigga. Skulu vit hava bíligt vín, fáa vit altíð okkurt bíligari, tá vit eru komin vegin fram, heldur enn at keypa tað við okkum úr Føroyum. Eg skilji ikki, at øll farstøðin er bygd rundan um alt tað tollfría handilsvirksemið, tá

tað slett ikki er tað, vit hava mest tørv á, tá vit koma á flogvøllin.

Onkur annar spyr eisini,

hvussu skilið fer at vera, tá trýstið á farstøðina av álvara fer at merkjast, um mjørki darvar flúgvingin og trý flogfór við 140 ferðafólkum skulu lenda innan fyri ein tíma, tí »tað er terminalurin slett ikki bygdur til«, sum sagt verður.

Nýgg mentan

Eitt ferðafólk, sum fyri tveimum vikum síðani hevur havt ørindi á farstøðini, sóknast eisini eftir tí, ið áður merkti ferðingina um flogvøllin í Vágum:

– Hvar bleiv mentaliteturin av, at tú kundi seta seg niður, prátta, keypa ein drekkamunn og so framvegis? Hildu tey, at ein flogvøllur bara skal vera er eitt stað, komast skal ígjøgnum, og at nú fóru tey ferðandi vónandi at brúka tíðina inni í tí tollfría økinum? Hvat við mentan-

ini við at fylgja og heinta og hugna sær, spyr hetta ferðafólki, ið týðiliga kennir seg fremmant, nú alt er broytt.

At alt heldur ikki er liðugt enn, hóast farstøðin er latin upp, merkist eisini á fleiri av viðmerkingunum á Facebook, har ein mamma skrivar soleiðis:

– Eg var fyri fyrstu ferð í tí nýggja terminalinum mikudagin, og var tað eitt satt vónbrot fyri meg. Yngri sonurin fór til Danmarkar at ferðast og var eg og fylgdi honum. Næstan einki sitipláss, og har vóru seinkingar og okkurt flogfar var farið aftur til Bergen. So har bíðaðu vit í heilar fyra tímar, og tá vit endiliga fingi eitt pláss at sita, kom ein málari og spurdi pent, um vit kunnu flyta okkum, tí hann skal inn í krókin at mála, skrivar ein

kvinna á Facebook.

Av øðrum, ið verður tikið fram, er kunningardiskurin, ið nú er »so væl krógvaður, at tey kundu latið finningarløn til tann, ið finnur hann«, sum ein speiskliga tekur til, og eisini verður tosað um bagasjubandið inni í komuhølunum, sum bara tekur 40 kuffert, áðrenn tað steðgar upp av sær sjálvum, og onkur sigur seg hava upplivað, at fólk hava tveitt kuffert av bandinum í ein stóran trunka, fyri at fáa gongd í bandið aftur.

Tey, sum ikki stóðu klár at taka ímóti sínum kufferti, so hini ikki høvdu fyri neyðini at bíða – jú, tey vóru farin at keypa tollfrítt...

hilmarjan@sosialurin.fo

Altíð nøkur misnøgd ella óð

– Vit loysa trupulleikarnar, so hvørt teir vísa seg, sigur Jákup Sverri Kass, stjóri í Vága Floghavn, nú atfinningarnar summastaðni eru heglaðar niður yvir nýggju farstøðina

Áki Bertholdsen

Stjórin í Vága Floghavn heldur, at tá so stórar broytingar verða gjørdar á einum flogvølli, sum øll hava eina meining um, eru tað altíð summi, sum eru glað, onnur eru minni glað og summi eru kanska eitt sindur óð.

Hann sigur í samrøðu við Rás2, at tey hava roynt

at nøkta tann tørvin, sum er, men at tey taka atfinningarnar til sín og kanna eftir, hvørjar ábøtur kunnu gerast. Jákup Sverri Kass vísir á, at farstøðin lat upp 17. juni og at tað greitt, at har eru snøklar eftir, sum ikki eru komnir í rættlag, og tað er sjálvandi harmiligt.

– Alt er ikki liðugt enn, men hetta er eisini ein tilvenjingarspurningur – eis-

ini fyri okkum er hetta spildurnýtt. Eitt, sum vit hava gjørt, er at bíleggja fleiri borð og stólar, so at tað verða fleiri sitipláss, og eisini koma eini 150 parkeringspláss aftrat ein av næstu døgnum, sigur hann.

Samstundis vísir stjóri í Vága Floghavn á, at tey eru í ferð við at gera spælipláss á farstøðini. Tað var við í verkætlanini, men tað er

ikkli liðugt enn. – Og sjálvandi verða eisini serligar matarskráir til børnini, leggur hann aftrat.

aki@sosialurin.fo